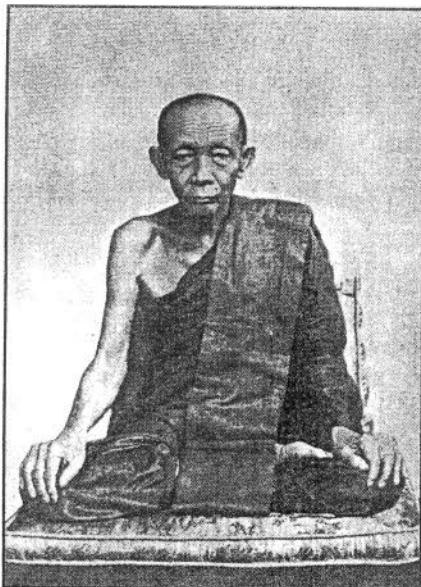

ຫຼຸ້ມປະຕູວັດເສນຫາ

พระอุบาลีคุณปมาจารย์
(ຈັນທີ ສີຣິຈົນໂຖ)
เจ้าอาวาสวัดบรม尼วาส

ວັດເສນຫາ

ເຖິງ ສຸනທາກຫຼຸ້ມ

ວັດເສນຫາ ຕັ້ງອູ້ທີ່ຕຳບລສວນຕະໄຄຮ້າ ອຳເກົວເມື່ອ^{ຈັງ}ຫວັດນគຣປູ້ມ ຮິມທາງຮຖາໄຟສາຍໃຕ້ຝ່າງເໜືອ ຕຽບຂ້າມກັບ ພຣະວັງສນາມຈັນທີ່ ຜຶ້ງຕັ້ງອູ້ຮິມທາງຮຖາໄຟສາຍໃຕ້ ຝ່າຍໃຕ້ ສມ້ຍເມື່ອພຣະບາທສມເດືຈພຣະມກຸງເກລ້າເຈົ້າອູ້ທີ່ ຍັງດຳວັດພຣະຍົດເປັນພຣະບມໂອຣສາທີ່ຣັກ ສຍາມມກຸງວັຈກຸມາງ ໄດ້ປັ້ງອູ້ທີ່ດິນບຣິເວນວັງໂບຣານ ທາງທີ່ຕະວັນຕອກອົງດີພຣະປູ້ມເຈີຍໃໝ່ໄວ້ ၂၀၀ ໄວ້ ລ້າງພຣະວັງສນາມຈັນທີ່ຂຶ້ນໜັ້ນ ນາຍເພີ່ມເສນຫາ ບຸນນາຄ ບຸຕຸຣພຣະຍາຄຣີສຣະວັກດີ (ວັນ ບຸນນາຄ) ກັບຄຸນໜູນເປີຍມ ຄຣີສຣະວັກດີ ຜຶ້ງເຄີຍເປັນ ມາດເລັກອູ້ໃນຮັກລາກທີ່ ៥ ແລ້ວລາອອກໄປປະກອບອາຊີ່ພ ສ່ວນຕັ້ວອູ້ທີ່ຕຳບລພຣະປູ້ມເຈີຍ ໄດ້ຄວາຍທີ່ດິນຈຳນວນ ປະມານ ၅၅ ໄວ້ ແດ່ພຣະບາທສມເດືຈພຣະມກຸງເກລ້າເຈົ້າອູ້ທີ່ ແສດງເຈຕຈຳນຈະໃຫ້ສ້າງວັດຂຶ້ນຕາມຮາຊປະເພນີໂບຣານ ທີ່ຄົວຕົວວ່າການສ້າງວັດຈະຕ້ອງສ້າງວັດຄູ່ກັນ ໄດ້ຄວາຍທີ່ດິນ ເມື່ອເດືອນນັ້ນວາຄມ ພ.ສ. ၂၄၄၃ ເມື່ອສ້າງພຣະວັງສນາມຈັນທີ່ເສີຈແລ້ວ ພຣະບາທສມເດືຈພຣະມກຸງເກລ້າເຈົ້າອູ້ທີ່ ອູ້ທີ່ຈົງທຽມມອບທີ່ດິນໃຫ້ເກົ່າພຣະອຸບາລີຄຸນປົມປາຈາරຍ (ຈັນທີ່ ສີຣິຈົນໂຖ) ເຈົ້າວາສວັດບຣນິວາສ ກຣູງເທິງ ແລະ ພຣະພຸທຫວີຍາກ (ຈິຕຣ ດນຸໂນ) ເຈົ້າວາສວັດສັດຕະນາຄປຣິວັດ ຈັງຫວັດຮາບປຸງ ຮັບເຂົາໄປດໍາເນີນການສ້າງວັດຂຶ້ນຕ່ອມນາຍເພີ່ມເສນຫາ ບຸນນາຄ ຄື່ງແກ່ຮ່ວມມືກັນແດໍາເນີນການສ້າງວັດຂຶ້ນຕ່ອມນາຍເພີ່ມເສນຫາ ນາມວັດວ່າ ວັດເສນຫາ ຕາມນາມຂອງຜູ້ຄວາຍທີ່ດິນ

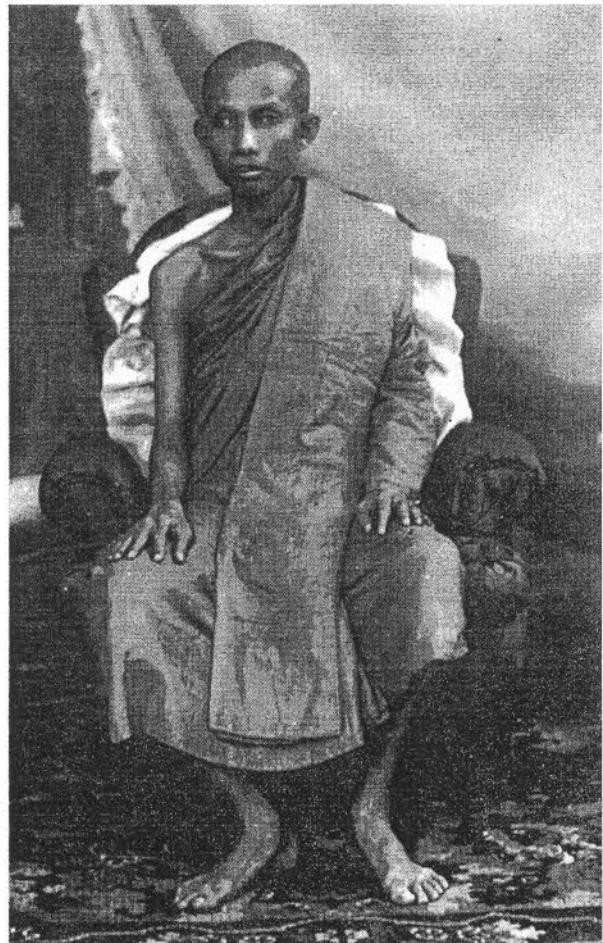
พระบาทสมเด็จพระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์และทรัพย์ที่มีผู้ร่วมถวายราชกุศลจำนวน ๕๕,๓๙๐ บาท ๕๐ สตางค์ ให้แก่อาจารย์ทั้งสองท่านนำไปสร้างวัดและสร้างโรงเรียนประชาบาลขึ้น ได้สร้างโรงเรียนประชาบาลขึ้นมาก่อน พระราชทานนามว่าโรงเรียนสมัครผลดุจ แล้วขอพระราชทานวิสุคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๑๓ แล้วสร้างพระอุโบสถกว้าง ๔ วา ยาว ๗ วา สูง ๔ วา สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ ใช้เวลาสร้าง ๔ ปี

สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาชิรญาณวงศ์ ทรงเป็นผู้อำนวยการเททองหล่อพระประชาน จำลองแบบพระพุทธชินสีห์วัดบวรนิเวศวิหาร หน้าตักกว้าง ๓ ศอกสูงถึงพระเกตุมาลา ๔ ศอก ทำการเททองหล่อที่วัดเสนหา สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ ลิ้นค่าสร้าง ๖,๔๐๐.๗๕ บาท เสร็จแล้วก้าไปเหลือห้องคำหนัก ๑๖๐ บาท อัญเชิญประดิษฐานไว้ในพระอุโบสถเป็นพระประชานในพระอุโบสถ พระอุโบสถสร้างเสร็จในสมัยรัชกาลที่ ๖ มีงานผูกพัทธสีมาในปีนั้น

ต่อมาได้นบกบุญเรีย่โรงได้เงินเอาไปปลัดซื้อที่ดินเป็นที่ธรณีสงฆ์จำนวน ๘๔๑ ไร่ คุณหญิงเบี้ยมครีสราชาภักดี ได้ถวายที่ดินอีก ๑๙๙ ไร่

พระยานรรตนราชมานิต (ตรึก จินตยานนท์) กับพระนราชาภักดี (ตรอง จินตยานนท์) บิดาได้ถวายที่ดินในกรุงเทพฯ จำนวน ๗ ไร่ พระยาฤทธานนท์ ถวายที่ดิน ๓ ไร่ พระครูสังวรวินัย (อาจ ชุตินธโร) เจ้าอาวาส ถวายที่ดิน ๑๑ ไร่ รวมเป็นที่ธรณีสงฆ์ ๖๗๓ ไร่ เจ้าอาวาสวัดเสนหา ตั้งแต่ตั้งวัดมา มี ดังนี้

๑. พระครูสังวรวินัย (อาจ ชุตินธโร)
๒. พระครูสังวรวินัย (ห้อย พาทิโย)
๓. พระธรรมเจติยาจารย์ (วงศ์ โสภาตวนโน)
๔. พระเทพกิตติเมธี (สิริ จันยุตโต)
๕. พระราชนิยมราชน (มานิต จิตมานโน)

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า
กรมพระยาชิรญาณวงศ์
(พ.ศ. ๒๔๑๓-๒๔๖๖)

โดยที่วัดเสนหา เป็นพระราชมหลงคุกับพระราชวังสนามจันทร์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสร้าง จึงนำประวัติวัดมาเล่าไว้ให้ปรากฏในหนังสือวิราษรานุสรณ์สาร เพื่อจะได้ทราบโดยทั่วกัน เนื่องจากมีบางท่านกล่าวว่า พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวไม่เคยสร้างวัด เพราะพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เคยตรัสว่า

“รัชกาลต่อไปไม่ต้องสร้างวัดประจำรัชกาลอีกแล้ว”

วิชิราธาราภิยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเคารพเชือฟังพระบรมราชชนก จึงไม่สร้างวัดแต่ทรงสร้างวิชิราธาราภิยาลัย ให้มีรูปทรงแบบพระราชมหลงคุกับพระราชวังสนามจันทร์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๒ จึงทรงรับไว้แล้วมอบให้พระอุบาลีคุณปมาจารย์ (จันทร์ สิริจันโน) เจ้าอาวาสวัดบรมนิวาส กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นพระอาจารย์ชั้นเยี่ยม เรียกว่าพระเกจิอาจารย์ (เกจิอาจารย์ แปลว่า อาจารย์ชั้นยอดเยี่ยม เกจิ แปลว่ายอดเยี่ยม) กับพระพุทธวิริยากร (จิตร ฉนูโน) เจ้าอาวาสวัดสัตตนาถปริวัตร จังหวัดราชบุรี ซึ่งเป็นพระเกจิอาจารย์ในเวลานั้นเหมือนกัน รับภาระไปดำเนินการสร้างวัด โดยพระราชทานเงินทรัพย์ส่วนพระองค์ให้ไปเป็นทุนสร้างวัดเสนหา ๕,๗๘๐.๕๐ บาท พระอุโบสถสร้างเป็นเงินหักลิ้น ๔๙,๗๑๖.๖๐ บาท เสร็จในรัชกาลที่ ๖ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖ วัดเสนหา จึงเป็นพระราชมหลงมาแต่แรกสร้าง ตามธรรมเนียมวัดที่พระเจ้าแผ่นดินทรงสร้าง หรือวัดที่เจ้านายขุนนางเครชชีสร้างถวายพระราชกุศล ทรงรับไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ และพระราชทานนามวัดแล้ว เป็นพระราชมหลง

ในสมัยรัชกาลที่ ๕ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชประสงค์จะทราบประวัติของพระราชมหลง จึงรับสั่งให้เจ้าพระยาวิชิตวงศ์วุฒิไกร (ม.ร.ว. คลี่ สุทัศน์) เสนนาบดีกระทรวงธรรมการ สำรวจพระราชมหลงทำประวัติขึ้นถวาย เจ้าพระยาวิชิตวงศ์วุฒิไกร จึงสำรวจแล้วทำบัญชีประวัติพระราชมหลงขึ้นถวายมีจำนวน ๑๑๕ วัด ใน พ.ศ. ๒๔๓๔ ไม่มีชื่อวัดเสนหา เพราะสร้างภายหลังการสำรวจนั้น ทำให้เข้าใจผิดกันว่าวัดเสนหา ไม่ใช่พระราชมหลง จึงมีการขอยกฐานะเป็นพระราชมหลงเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๗ อันที่จริงเป็นพระราชมหลงมาตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๗ ในวันพระราชทานวิสุจนามสีมา ในสมัยรัชกาลที่ ๖ แล้ว.